

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **R. H.**, zast. JUDr. Václavem Nohovcem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 25, Plzeň, proti žalovanému: **Ing. Werner Böhm**, bytem Tatrovice 26, Chodov, o kasačních stížnostech žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 26. 7. 2018, č. j. 7 C 126/2018 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **s e o d m í t a j í**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Okresní soud v Sokolově (dále jen „okresní soud“) postoupil dne 8. 10. 2020 Nejvyššímu správnímu soudu podání žalovaného (dále též „stěžovatel“) formálně označená jako „kasační stížnost příslušnému správnímu soudu“, v nichž se stěžovatel opakovaně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku pro nezákonnost. Tento rozsudek vydal okresní soud v občanském soudním řízení a žalovanému jím uložil povinnost vyklidit stodolu ve vlastnictví žalobce. Rozsudek v odvolacím řízení potvrdil Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 13. 2. 2019, č. j. 11 Co 263/2018-40, a následné dovolací řízení zahájené na základě dovolání žalovaného okresní soud zastavil usnesením ze dne 7. 1. 2020, č. j. 7 C 126/2018-98.

[2] Z obsahu všech tří podání stěžovatele ze dne 23. 4. 2020, 21. 5. 2020 a 8. 7. 2020 označených jako „kasační stížnost“ nebo „opakovaná kasační stížnost“ je zřejmé, že stěžovatel jimi brojí proti rozsudku okresního soudu vydanému v občanském soudním řízení, přičemž se domáhá jeho zrušení „příslušným správním soudem“ nebo „správním orgánem“.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřijatelná. Kasační stížnost představuje opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Ve správním soudnictví rozhodují soudy o žalobách proti rozhodnutím vydaným

v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, dále soudy ve správním soudnictví rozhodují o ochraně proti nečinnosti správního orgánu a o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu.

[4] Jak již soud uvedl, stěžovatelem napadený rozsudek okresního soudu byl vydán v občanském soudním řízení, v němž soudy projednávají a rozhodují spory, které vyplývají z poměrů soukromého práva (§ 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád). Občanské soudní řízení disponuje vlastním systémem řádných a mimořádných opravných prostředků, které již ostatně stěžovatel vyčerpal.

[5] S ohledem na výše uvedené nemůže být napadený rozsudek okresního soudu přezkoumán v řízení o kasační stížnosti; podání formálně označená jako kasační stížnosti jsou nepřípustná, a Nejvyšší správní soud je proto musel odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s..

[6] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

